

Schimonahul Arsenie Cotea

Epistolie

sau

Trâmbița sihaștrilor din Sfântul Munte Athos¹

Adică, scurt răspuns, adresat celor ce au întrebat despre schimbarea calendarului nostru bisericesc ortodox, zis „stil vechi”

Zis-a Domnul:

*Și va fi după ce veți trâmbița lui Iovil,
când veți auzi glasul buciului să strige
tot norodul deodată: și strigând ei vor
cădea zidurile cetății (Isus Navi 6, 5)*

Vai fii părăsitori!

*Făcut-ați sfat nu prin Mine,
și tocmeală nu prin Duhul Meu
ca să adăugați păcate
peste păcate (Isaia 30, 1)*

De ce ați uita pre:

*Înfricoșat lucru este a cădea
în mâinile Dumnezeului
celui viu (Evrei 10, 31)?*

Dar să nu uite hristianii ortodocși

nici pre cea zisă de Domnul că:

*A Mea este izbânda: Eu voi răsplăti
(A Doua Lege 32, 35; Romani 12, 19)*

Cel ce are urechi de auzit să audă

(Matei 11, 15)

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh Treimea cea prea sfântă, de o ființă și nedespărțită, un Dumnezeu, carele au fost, este și va fi, Acela neschimbat ... ajutați cu al Său dar, mijlocit prin rugăciunile prea sfintei Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioara Maria și cu ale tuturor sfinților, încercăm a lămurii în scurttime, prin această mică broșurică, pe frații noștri creștini ortodocși, care vor să rămână fii adevărați ai Sfintei Biserici Creștine Ortodoxe de Răsărit, atât despre chestiunea schimbării sfântului nostru calendar bisericesc ortodox, zis iulian stil vechi, cât și despre alte reforme în legătură cu această schimbare necanonică.

Și aceasta o facem, siliți fiind de propaganda noilor calendariști cu care împănăză urechile ortodocșilor zicând cum că, împreună cu alte popoare ortodoxe pot făptui înlocuirea calendarului iulian ortodox prin cel gregorian, papistășesc, și Sfântul Munte al Athosului. Și pentru ca să dovedim adevărul lucrurilor spunem cele ce vom înfățișa aici – adevăr dispărut din atenția noilor calendariști, care caută prin constrângere și înlocuire să pună cu forța în Biserica Ortodoxă noile reforme, calendar de curând născut, chiar din însuși aloruși profeții să le dovedim cum că punând mare temei pe știința filozofilor, s-au ridicat asupra Sfintei Tradiții.

Pentru aceasta, întrebuițând cuvinte pe înțelesul tuturor întru alcătuirea acesteia, smeriți recurgem la a voastră luare aminte:

¹ Material preluat de pe <http://www.catacombeortodoxiei.ro/index.php/pagini-din-istoria-bisericii/1977-trambita-sihastrilor-i.html>

Prea iubite cititor

Zice Sf. Apostol Pavel:
*Credința voastră să nu fie întru
înțelepciunea oamenilor, ci întru
puterea lui Dumnezeu*
I Corinteni 2, 5

I

Introducere

„Veacul în care trăim – zicea mitropolitul Nifon² – furnică de o mulțime de oameni ce se mândresc de știință și dintre care o însemnată parte se crede în drept a hotărî despre religie numai pentru că au citit scrierile acelor oameni nenorociți, ce și-au pus toate talentele duhului în a grămădi nouri asupra adevărilor religiei, alergând până și la cuvintele cele mai grosiere.

Cea mai mare parte din acești învățați nu cred nimic în materie de religie, numai un respect politic pentru legile statului îi mai țin în tăcere, nu îndrăznesc a publica slobozenia simțămintelor lor, dar își fac un sistem în parte, un fel de religione de cabinet ...”

Și oare pe cine nu va înspăimânta auzind, nu de la cei din acele cabinete ... prihănind sfânta noastră tradiție calendaristică, ci chiar de la cel mai înalt prelat, numit patriarh al României mari, strigând cu capul descoperit și îndemnând Senatul ca să înștiințeze poporul cum că calendarul pe care l-au lepădat ei au fost păgânesc, iar acum s-au dat după altul științific? Și această hulă au aprobat-o întreg Sf. Sinod !!!³

Se vede cât de colo la ce rezultate triste povățuiește progresiile științei de astăzi pre cei ce dau goana la întunericul apusului eretic!

Și atunci să te mai minunezi dacă poporul azvârle cu barda în lună, imitând pe părintele lor, pe prinții Bisericii, nu numai a huli sfântul nostru calendar bisericesc ortodox, ci nici să nu voiască a mai auzi de Biserică, îndrăznind și la altele ...!

Pentru care pilde rele, să ne fie îngăduit a povesti un fapt, spre a arăta puterea de imitație:

„Un predicator bagă de seamă cum că întotdeauna când la începutul cuvântării făcea semnul sfintei cruci toți copiii – în fața cărora ținea cuvânt – îl repetau și ei, afară de unul pe care întrebându-l `pentru ce nu faci nicidecum semnul sfintei cruci?’ răspunse: `Pentru că tatăl meu nu-l face niciodată’.⁴

Și să nu dea Domnul Dumnezeu ca cineva din pricină că copiii cerului leapădă și hulesc sfântul nostru calendar bisericesc ortodox să nu mai voiască a auzi de nici o rânduială bisericească! ...

Care de altfel cei ce sunt și voiesc a rămânea adevărați fii ai Sfintei Biserici Creștine Ortodoxe de Răsărit, să se teamă a se învoi cu acei reformiști, care leapădă sfânta noastră tradiție calendaristică, zisă stil vechi, deoarece pre acei defăimători îi vor ajunge osânda Sfântului Sobor Ecumenic al VII-lea ce zice:

„Oricine pre toată predania bisericească ori scrisă, ori nescrisă, va lepăda-o să fie anatema”⁵, adică să fie înstrăinat de Biserică, dându-se diavolului.

Și pentru aceasta creștinii ortodocși, dacă-i vor întâmpina cu înfricoșări cei de modă nouă să le pună dinaintea lor zisa Sf. Maxim Mărturisitorul adresată lui Troil, senatorul împăratului Constant ce-l silea a primi tiposul din anul 648, zicându-i:

² În prefața „Catehismul vârstei mature”.

³ Vezi enciclica sinodală din iulie 1924.

⁴ „Dizertațiuni filozofico-relig.”, de G. Pârvu.

⁵ Al 2-lea Tom al Sinoadelor, foaia 883.

„N-am scopos de a supăra pre împăratul, dar nu pot să mânia pre Dumnezeu. Oare aş putea eu suferi muştrările conştiinţei? Şi ce aş răspunde lui Dumnezeu, dacă m-aş lepăda de credinţa şi predania părintească pentru lucruri lumeşti?”⁶ Deci, fiindcă noii calendarişti zic cum că schimbarea calendarului nu aduce primejdie la mântuirea sufletului, şi mai spun că noul lor calendar nu seamănă cu cel papistăşesc zis de popor „nemţesc”, pentru aceasta să însemnăm ceva şi:

II

Despre chestia calendarului în legătură cu alte reforme bisericesti

Calendarul nostru ortodox nu este făcut de păgâni, după cum propovăduiesc noii reformişti de astăzi, ci a fost, este şi va fi calendarul Bisericii Creştine Ortodoxe de Răsărit, adică calendarul așa-zis iulian, stil vechi. Pre care calendar Sfinţii Părinţi la adunarea Sfântului Sobor I de a toată lumea din Niceea la anul 325 l-au îndreptat – de cum era până atunci – şi l-au predat drept calendar pentru Biserica Domnului nostru Iisus Hristos, după cum ne încredinţează însuşi Sf. Sinod al României⁷, cu care calendar împreună au statornicit şi regulile hotărâtoare pentru data Sfinţelor Paşti, care reguli se află în lucrările acestui Sfânt Sobor din Niceea, la Mateiu Vlăstar şi alţi pashologi (introducerea la Istoria Bisericească de Meletie, pag. 79).

Şi aceste rânduieli de cine s-au aşezat ?

De acei 318 Sfinţi şi Dumnezeieşti Părinţi Mărturisitori şi de rane purtători pentru Hristos, pre care Sfântul Împărat Constantin cel Întocmai cu apostolii, la ospăţul „ce-l făcuse Sfinţilor Părinţi după isprăvirea Sf. Sobor din Niceea, cu dulceaţă le săruta ochii cei scoşi şi mâinile şi picioarele lor cele sucite şi stâlcite de vrăjmaşii creştinismului, pentru ca să primească sfinţenia lor”⁸.

Şi pentru aceasta, îmbălsămat fiind de sfinţenia acelor oameni creştini, în scrisoarea adresată Bisericilor pentru cele hotărâte de către Sf. Sobor din Niceea, Sf. Constantin zice⁹:

„Ascultaţi, dar, iubii mei fraţi, cu bucurie de acest ordin. Căci ceea ce este poruncit de sfinţii episcopi întru cele ale serbării Paştelui, nu este poruncit decât numai din însuşi voinţa lui Dumnezeu”.

Şi a ascultat Sfânta noastră Biserică Creştină Ortodoxă de Răsărit până astăzi, şi va asculta smeriţii ei fii în vecii vecilor, nerăsturnând nimic din cele ce au hotărât acei însuflaţi de Dumnezeu, de rane purtători şi mărturisitori Sfinţi Părinţi. Căci de altfel, vor fulgera în urechile călcătorilor cele zise de Domnul: „De nu va asculta nici de Biserică – Sobor – să-ţi fie ţie ca un păgân şi vameş” (Matei 18, 17). Şi aceea a Sf. Apostol Pavel ce zice: „De va propovădui vouă cineva afară de ceea ce aţi primit, anatema să fie” (Galateni 1, 8). Şi osânda Sf. Sobor din Constantinopol ce zice: „Cei ce pun în defăimare sfinţitele şi dumnezeieştile canoane ale Sfinţilor Părinţilor noştri, care şi pe Sfânta Biserică o sprijineşte şi pre toată creştineasca petrecere împodobind-o o povăţuieşte către dumnezeiască evlavie, fie anatema”¹⁰.

Şi aceasta cu glas înalt sfinţiţii propovăduitori o mărturisesc zicând:

„Deci după datorie trebuie să se dea toată şi deplin credinţa şi cinstea soborului celui de a toată lumea, ca celui ce însemnează adecă pre Biserica cea sobornicească, al căreia – după cum dumnezeiescul apostol prin multe locuri zice – Cap fără de moarte şi prea înţelept este

⁶ Vezi „Dicţionarul aghiografic” de Gherasim Timuş Episcopul faţa 563.

⁷ În cuvântul Pashaliei la urma Ceaslovului ediţia a II-a a Sf. Sinod al României 1896, pag. 669; precum şi hotărârea şedinţei Sf. Sinod al României din 1899 cu nr. 217 din 21 octombrie.

⁸ Istoria Bisericească a lui Meletie, partea a II-a, tomul I, pag. 156, Viaţa Sf. Constantin la Evsevie, cartea 3, cap. XV.

⁹ Idem, idem, idem, cartea 3, cap. XX.

¹⁰ Tom al II-lea al Sinodialelor, foaia 977.

Hristos. Pentru aceea și credem cum că Soborul Ecumenic de Dumnezeiescul Duh al lui Hristos luminându-se, toate drept le hotărăște și fără de greșală și dogmele și canoanele, după care suntem datori să viețuim toți. Pentru aceasta dar, ca să zicem în scurt: Oricine nu va voi să se supună Soborului celui de a toată lumea, aceasta din partea și nădejdea cea creștinească a căzut ...”¹¹.

Și iarăși în Pedalion citim următoarele:

„Cel ce se împotrivesc Sf. Sobor Ecumenic, se împotrivesc Duhului celui Sfânt, celui ce grăiește prin Soboarele Ecumenice, și se face eretic și anatematizat”¹².

Și însuși Papa Dialogul anatematizește pe cei ce nu se supun Sinoadelor Ecumenice¹³.

Și pentru ca să vadă creștinii noștri cât este de mare autoritatea sfințelor canoane și cât este de înfricoșată osânda celor ce din nenorocire le calcă, cităm aici hotărârea înțeleptului împărat Leon, care zice:

„Primesc pe Sfintele șapte Ecumenice Soboare, ca pre Sfânta Evanghelie”¹⁴.

Iar Sfântul Ecumenic Sobor al V-lea, în epistola sa către Iustinian zice:

„S-au hotărât de Sfinții Părinți și după moarte a se da anatemei, cei ce ori în credință ori în canoane ar păcătu”.

Prin urmare, „dacă Biserica lui Iisus Hristos trăiește sub nevăzutul Cap al Fiului lui Dumnezeu și se însuflețește de Duhul lui Dumnezeu, pentru aceasta firește urmează ca canoanele Bisericii să poarte asupra și pre însuși dumnezeiască pecete”¹⁵.

III

Combaterea hulei noilor calendariști

Așadar, față de atâtea dumnezeiești mărturii, putea-vom noi tăcea când auzim hulindu-se mereu de către noii calendariști, cum că calendarul nostru bisericesc ortodox, zis stil vechi, a fost și este păgânesc¹⁶? și cum că Sfinții Părinți la Sfântul Sobor I Niceean au greșit în socoteli¹⁷, căci zic ei: „Deosebirea dintre anul astronomic și anul civil calendaristic, în trecere de veacuri a devenit simțitoare, pricinuind atât în viața religioasă obștească, cât și în cea economică a statului mari și nesocotite pagube morale și materiale”.

Oare aceste rostiri nu se socotesc ca o hulă împotriva Sfântului Duh, Cel ce a lucrat în purtătorii de Dumnezeu Sfinții Părinții noștri minunile și au grăit prin El la Sfintele Soboare Ecumenice și de pre alocurea, cele ce folosesc spre pacea și mântuirea a tot sufletul creștin ortodox? și care păcat al hulei împotriva Sf. Duh nu li se va ierta niciodată (Matei 12, 32).

Iar dacă cineva ca Sfinții Părinți au fost acei ce au făcut aceea și aceea, Sf. Părinți sunt și cei de acum, care fac ce voiesc ... Bine. Dar să facă dragoste să pună puțin urechea la cele zise de Sf. Simeon Noul Teolog, cum că “Sfinții Părinți sunt acei ce cu duhul smereniei și cu sfințenie lucrează poruncile Evangheliei ... iar nu cei ce numai către pungă caută ... etc. Deoarece nici însuși Soborul Ecumenic nu poate desființa ceea ce au făcut alt Sobor Ecumenic, ci întărește și lămurește și dezvoltă.”

O! cum de au uitat prea sfinții sinodali pre însuși a lor hotărâri din trecut, când întrebându-se de către patriarhul Ioachim al III-lea în 1902, ce zic despre schimbarea calendarului?, ei au răspuns între altele cum că „nu le este iertat nimănui, nici cu vârful degetului a se atinge de hotărârile cele prea vechi care înfățișează slava mare a Bisericii noastre Ortodoxe”.

¹¹ „Epitomi ton dogmatom”, cap. 8: prolegomena.

¹² Pe la urma șoliei de la Sf. Sobor I.

¹³ În cartea I, epistolia 24.

¹⁴ Cartea a V-a a Vasilicalelor, titlul 3, cap. 1.

¹⁵ „Dreptul bisericesc” de episcop Silvestru, 31.

¹⁶ Enciclica sinodală din iulie 1924.

¹⁷ Vezi Căldarul și Moșu Gheorghe de la Mitropolia Iașului.

Care de altfel și mai înainte a hotărât iarăși cum că „calendarul iulian fiind foarte strâns legat cu așezămintele Bisericii Ortodoxe, stabilite de Sfintele Soboare pentru prăznuirea Paștelui și cu celelalte sărbători comune Ortodoxiei, nici o Biserică particulară nu-l poate premeni, fără daune de a deveni schismatică către totalitatea Ortodoxiei”.

Încă și mai apoi în multe ședințe sinodale, precum și în cea din 24 noiembrie 1921 au aprobat zisa din calendarul ortodox pe toți anii, unde la pagina 190 după ce arată abaterile calendarului gregorian strigă:

Astfel fiind adevăratul lucrurilor, de ce n-am fi lăsați în pace, și s-ar strecura și nu ni s-ar tot îndesa gândul nepotrivit și neortodox – fie din partea celor nechemați, fie din partea celor lipsiți de adevăratul duh bisericesc – de a părăsi și bisericește după cum am părăsit și politicește stilul vechi și a ne însuși stilul nou, care va fi păcătuind mai puțin din punct de vedere astronomic, dar păcătuiești mult din punct de vedere bisericesc?

„Cei de alte religii să aibă la noi toată libertatea calendaristică în viața duhovnicească, iar noi nu? Drept aceea, bine s-au zis că ierarhii noștri fiind la dispoziția statului și în puterea politică a statului, acest stat e natural să facă cu ei tot ce găsesc guvernele cu cale¹⁸. Și din această pricină s-au pomenit ortodocșii cu hotărârea sinoadelor privitoare la unificarea calendarului iulian cu cel gregorian, care cu toții au convenit la această schimbare fără gândire adâncă și neprihănită, fără mustrare de cuget și zdrobire de inimă¹⁹”.

Deci, toate acestea și altele mai multe avându-le în vedere adevărații fii ai Sfintei Biserici Creștine Ortodoxe de Răsărit – dintre care și noi facem parte cu darul lui Dumnezeu – nu pot primi vreo schimbare în cele poruncite și predanșite de această Sfântă Biserică, fără a cădea sub osânda anatemei apostolești și sinodicești; deoarece noii calendariști de-a dreptul arată nesupunere Sfintelor Soboare Ecumenice, care au pecetluit împreună cu altele și pre a noastră ortodoxă rânduială calendaristică și Paschalia.

Și cu atât mai mult cu cât reforma calendaristică este aflare papistășească, îndrăznică de Papa Grigorie al XIII-lea la anul 1582, scornitură osândită și dată anatemei de toată adunarea episcopilor ortodocși în mai multe rânduri; în 1583 și 1593 pe vremea patriarhului Ieremia al II-lea, de față fiind toți ierarhii Bisericii Creștine Ortodoxe de Răsărit; și în cea de pe vremea altui patriarh Ieremia al III-lea, adunată în 1725 în Constantinopol tot împotriva scorniturilor papistășești, care sfânt sobor între alte lucrări a răspuns și anglicanilor, cum că „numai atunci Bisericile Ortodoxe de Răsărit se vor uni cu Biserica Anglicană, când dânsa va lepăda toate dogmele cele rătăcite ale protestantismului²⁰”.

Și aceste Sfinte Soboare au fost urmate și de alte mari adunări de sfinți episcopi, precum cea din 1595 din Iași ținută contra propagandei ce se făcea în Rusia spre a ademni pe ortodocși la unirea cu biserica papistășească, precum și cea de la 1642, ținută tot în Iași etc.

De asemenea împotriva acestei scornituri papistășești, a calendarului gregorian, au scris, deosebi de sobor, și patriarhul Ieremia al II-lea două scrisori, și fericitul Meletie Pigas la 1585, în urmă patriarh al Alexandriei, și protosinghelul Meletie Sirigiul în 1642, și vestitul pascal al școalei din București Sevastopol Trapezudeanu și alți mulți. Toți aceștia având la îndemână hotărârea a 7-a a Sf. Sobor din 1583 ce zice: „Cei ce nu urmează obiceiurile Bisericii lui Hristos, după cum cele 7 Sfinte Soboare de toată lumea au așezat și Sfintele Paști și calendarul bine legiuindu-se ca să le urmăm neschimbate, și voiește a urma cea de nou Pashalie și calendarul lui Papa Grigorie și a celor fără de Dumnezeu astronomi, și se încontrează la toate acelea ale Sfinților Părinți și voiește a le răsturna și a le strica, lasă să aibă anatema și afară din Biserica lui Hristos și de adunarea celor credincioși să fie.

Iară voi cei binecredincioși drept slăvitori creștini rămâneți în ceea ce v-ați învățat și v-ați născut prin botez și v-ați crescut și când va chema vremea și pe însuși sângele vostru să-l vărsați ca să păziți credința cea de la Părinți predata și mărturisită; și să vă păziți și să vă luați aminte despre unii ca aceștia, ca și Domnul nostru Iisus Hristos să vă ajute totdeauna și totdeauna și smeritele noastre rugăciuni să fie cu voi la toți. Amin”.

¹⁸ Revista „Crucea” 1924, pag. 9-10.

¹⁹ Apare și documente, pag. 296.

²⁰ Ședința Senatului României, 15 aprilie 1893.

Așadar noii calendariști, gânditu-s-au că prin acestea fac dezbinare în Biserică? pre care i-au și întâmpinat acum cu protestul unele din Patriarhiile și Bisericele Ortodoxe²¹. Și care păcat al dezbinării Bisericii, nici sângele muceniciei nu-l poate spăla, precum hotărăște Sf. Ioan Gură de Aur²² și Sf. Dionisie al Alexandriei²³.

IV²⁴

Acum să vedem, nu se potrivește calendarul cel nou – zis de popor – cu cel papistășesc

Papa Grigorie, când au dat cu piciorul calendarului bisericesc la anul 1582, au schimbat rânduiala bisericilor: tot asemenea au făptuit și noii calendariști.

Papa a ras cele 10 zile dintâi ale lunii lui octombrie, socotite de neîndumnezeiții lui astronomi ca de prisos; asemenea au operat și înnoitorii calendariști, ștergând 13 zile.

Papa au schimbat numele zilei din rânduiala numerătoare ale zilelor celor rase; tot așa au sărit și unificatorii calendarelor, punând la 1 octombrie 1924 în calendarul lor în loc de marți, miercuri; astfel când ortodocșii vor prăznuți vreun praznic miercuri, ei îl vor avea mai înainte cu 13 zile joi; și așa toate sărbătorile vor urma la ei cu numele zilei schimbată și odată cu papistașii, cele mai multe.

Încă din pricina aceasta și Evanghelistarele tipărite la urma Evangheliei nu se vor mai potrivi după noul lor calapod calendaristic.

Pentru aceea, dacă noii reformiști se vor ținea după două stiluri – cu sărbătorile după cel nou, iar cu Paștele după cel vechi – vor desființa postul Sfinților Apostoli, atrăgându-și pentru fapta aceasta asupra-și anatema canonului 19 al Sf. Sobor din Gangra și osânda de la 228 a Nomocanonului.

Și atunci vor ieși și din îngrădirea Pashaliei hotărâtă între 22 martie și 25 aprilie, atrăgându-și asupra-și pe lângă alte osândiri sinodicești și pre aceea a canonului I a Sf. Sobor din Antiohia, ce zice:

„Toți cei ce îndrăznesc a dezlega hotărârea Sfântului și Marelui Sinod, cel adunat în Niceea, în ființa bunei cinstiri a prea iubitorului de Dumnezeu Împăratul Constantin, pentru sfânta sărbătoare cea mântuitoare a Paștelor, să fie neîmpărtașiți și lepădați de la Biserică, de vor stăruii împotrividu-se mai cu prigonire celor bine dogmatisite. Și acestea să fie zise pentru mireni.

Iar dacă vreunul dintre proestoșii bisericești episcop, sau prezbiter, sau diacon, după hotărârea aceasta, ar îndrăzni pentru răzvrătirea popoarelor și turbarea Bisericilor, a se osebi și cu Iudeii a săvârși Paștele; pe unul ca acesta Sfântul Sinod din data aceasta de acum străin de Biserică l-au judecat, ca pe unul ce nu numai lui s-au făcut pricinuitor de păcat, ci și multora de stricăciune și de răzvrătire. Și nu numai pe unii ca aceștia îi caterisește de liturghie, ci și pre cei ce vor cuteza a se împărtași cu aceștia după caterisire.

Iară cei caterisiți să se lipsească și de cinstea cea din afară, pe care o au câștigat sf. Canon și preoția lui Dumnezeu”.

Și aceste abateri însuși ei mai înainte au declarat că sunt o erezie vădită²⁵, deoarece calcă dogma ceea ce hotărăște că „Mântuitorul nostru Iisus Domnul a înviat după Pasca evreiască duminică”. Și în cazul acesta trebuie să ascultăm pre Sfântul Apostol Pavel ce zice: „De omul eretic după una și a doua sfătuire te ferește ...” (Tit 3, 10-11).

Încă și Sfântul Ioan Gură de Aur învață:

²¹ „Biserica Ortodoxă Română”, aprilie 1925.

²² În voroava a II-a către Efeseni.

²³ În Epistolia către Navat Episcopul.

²⁴ Material preluat de pe <http://www.catacombeortodoxiei.ro/index.php/pagini-din-istoria-bisericii/1994-trambita-sihastrilor-ii.html>

²⁵ La urma Ceaslovului 1896, pag. 699.

„Când este cuvântul, adecă despre dogmele credinței, atuncea nu se cuvine a se încredința cineva cu așa minte și cugetare, ci să ție și să păzească pre toate cele ce le-au apucat și le-au primit; și măcar înger din cer de a veni și i-ar vesti altele, să nu le primească (Galateni 1, 9)”²⁶. Și iarăși acest apostol zice:

„Vedeți, ca nu cumva să fie cineva jefuindu-vă pre voi prin filosofie și prin deșartă amăgire după predania oamenilor și după stihiiile lumii, iar nu după Hristos” (Coloseni 2, 8), precum se laudă și noii calendariști zicând că calendarul lor cel de curând născut este conform științei de astăzi, la care ne îndeamnă să ne supunem!

Dar nu-și aduc aminte de cea zisă, cum că:

„Pentru nimeni nu e taină că științele și artele au renunțat de mult la duhul religiei și al moralității. Oamenii de astăzi – auziți – îndeosebi învățații, sunt cei mai ignoranți (neștiutori) din punct de vedere creștinesc”²⁷ (Corinteni 1).

V

Deci cu dreptate va zice cineva că cu schimbarea calendarului nu e lucru curat, decât numai vânzarea Ortodoxiei pentru bani. Căci ce alt poate fi la mijloc? când până mai ieri P.S. sinodali ziceau că nici cu vârful degetelui nu se poate atinge de cele neatins, iar astăzi datorită învățelii de mai sus, a propagandelor eretice, cu amândouă mâinile s-au apucat și au zguduit pacea ortodocșilor creștini, schimbându-le calendarul și Pascalia ... etc.

Pentru aceasta, vremea este să amintim ceva și:

VI

Despre cei ce uneltesc fățarnică economie și despre supunere

Zice Sf. Vasilie cel Mare:

„Mai cu sârguință să luăm aminte de înșine, nu cumva pe vreun om necinstitor de Dumnezeu cu cuvântul sau cu lucrul, vrând să-l îndreptăm, după harul cel către noi, cu iconomie să ne purtăm cu înduplecarea lui, că „Vai celor ce zic răului bun și bunului rău!”²⁸

Deci pentru cei ce știu adevărul și-l acoperă, puind pricină că-și caută de pacea lor, altul aruncând greutatea asupra arhierilor, celălalt uneltind pe fățarnica politică, toți târând și aruncând greutatea unul asupra altuia acoperind ca într-un mormânt cuvântul lui Dumnezeu, și cu tăcerea arată cum că fac pogorământ a se face unele ca acestea, asculte ce le zice dumnezeiescul Meletie Mărturisitorul:

„Cel ce are știință și cunoaște bine adevărul și pe urmă îl acoperă și nu-l propovăduiește arătat, nici dumnezeieștile canoane și legi nu le arată și nu le părtinește, este cu dreptul să se numească și să se muncească întocmai cu cei ce le calcă”.

Și iarăși: „Nu este cu dreptate și cu cuviință binecredincioșilor a tăcea acolo unde urmează călcarea a poruncilor lui Dumnezeu, ca din aceasta să-și întărească înșelăciunea ceilalți potrivitnici. Pentru că au zis un părinte mare: Unde este primejdie a se despărți cineva de la Dumnezeu și la Dumnezeu să se aducă răul, ce bine credincios poate să tacă, ori cu totul să se liniștească? Pentru că tăcerea care o face, arată cum că și el se învoiește a se face aceste rele. Și aceasta o arată Mergătorul înainte al Domnului și vitejii Macavei, care pentru o mică poruncă a legii s-au primejduit până la moarte și n-au predat nici cea mai mică parte a poruncii. Ci și războiul de multe ori este lăudat și lupta se arată mai bună decât

²⁶ În tâlc. stih. 5, cap. XIV către Romani.

²⁷ Articolul „O ligă pentru educația morală”, de N.N. Alexandri, 1923.

²⁸ În tâlcuirea la Prof. Isaia.

vătămătoarea de suflet pace. Că mai bine este a sta cineva împotriva la cei rău cugetători, decât a le urma lor și de la Dumnezeu a se despărți și a se uni cu ei²⁹.

Iar dumnezeiescul Gură de Aur zice: "Dacă nu este bine a tăcea cineva când se nedreptățește un om cum nu are să se muncească acela care trece cu vederea și tace când legile cele dumnezeiești și canoanele se ocărăsc?"³⁰

Însă unii, din întunecarea cea mai de pre urmă, se încontraază și zic că aceste schimbări nu sunt dogme. O! vai de ei!

„Ci aceștia, cari zic acestea, au uitat că sunt porunci stăpânești, apostolești și sinodicești și de nevoie urmează ca să se păzească, și arată cu aceasta cum că voiesc ca să golească dogmele și să le lase pustii de toată bisericeasca rânduială și de punerea de lege. Ci însă să-i întrebăm: Dogmele cum au să se întărească? Ne răspunde Sf. Ioan Gură de Aur cum că la petrecere îi trebuiește cuiva dogme drepte, iară dogmelor le trebuiește petrecere curată.

Iar petrecerea curată de unde se naște? Au nu se săvârșește prin mijlocirea dumnezeieștilor porunci și a sfințitelor legi ale Bisericii și ale cinstitelor predanii și așezământuri părintești? Iar de vom scoate din mijloc sfintele canoane și stăpâneștile porunci și celelalte, are să se strice și curata petrecere, iar de se va strica curata petrecere, pierdem și dogmele cele drepte și avem să rămânem pustii de tot binele și întunecați"³¹.

Dar ce mai zic unii ca aceștia?

Fiindcă, zic ei, suntem mai mulți cei ce am primit noul calendar și ca să nu se facă sminteală, trebuie cei puțini să urmeze nouă.

Dar auză cel ce le zice Sf. Vasilie cel Mare:

"Tot lucrul ce stă împotriva voii lui Dumnezeu, sminteală este". Și fiindcă Sfântul Constantin au zis că rânduiala Pashaliei și calendarul e lucrat numai din voia lui Dumnezeu³², pentru aceasta zice:

"Se cuvine cei mulți să-și taie voia lor și să urmeze celor puțini la voia lui Dumnezeu. Și să nu lase ei porunca lui Dumnezeu pentru că sunt puțini și să urmeze celor mulți la călcarea poruncii. Pentru că de era așa să se facă lucrul, se cădea și Proorocul Ilie și Apostolii și atâția alți Părinți care s-au nevoit pentru adevăr, să acopere adevărul și să urmeze celor mulți, fiindcă erau ei puțini." Însă iată ce ne zice Marele Vasilie: "Pentru voia și porunca lui Dumnezeu, se cuvine cineva să arate vitează îndrăzneală, măcar de și unii se smintesc din necunoștință"³³.

Iar dumnezeiescul Gură de Aur zice: „Se cuvine ca să stăm cu vitejie împotriva tuturor acelor care ne împiedică de la punerea cea bună. Ascultă ce zice Hristos: „Cela ce iubește pre tată sau pre mamă mai mult decât pre Mine, nu este vrednic de Mine" (Matei 11, 37). Pentru că când uneltime vreun lucru plăcut lui Dumnezeu, pre acela care vrea să ne împiedice, să-l socotim ca pe un vrăjmaș al nostru și războinic, măcar ori și cine de s-ar întâmpla"³⁴.

Iar purtătorul de Dumnezeu Ignatie zice:

„Cel ce zice ceva afară de cele ce poruncește Dumnezeu, măcar de se pustnicește, sau minuni de face, sau proorocește, să ți se pară ca un lup ce este îmbrăcat în piele de oaie, care strică și prăpădește oile”.

Încă și dumnezeiescul Meletie Mărturisorul zice:

„Să nu ascultați nici de călugări, nici de preoți la acelea care rău vă sfătuiesc. Și ce zic nici de preoți? Ci nici la arhierii să nu vă plecați, nici să vă supuneți, când vă sfătuiește să

²⁹ Cartea sa în stihuri.

³⁰ Cuv. 64 la Sfințitul Mucenic Vavila.

³¹ Cartea „Pentru deasa împărtășire”, starea 11.

³² Evsevie, Viața Sf. Constantin, cartea a 3-a, cap. XVII.

³³ „Pentru deasa împărtășire”, starea 9.

³⁴ Cuv. 19 pentru feciorie, tomul 6.

faceți, ori să ziceți și să cugetați acelea care nu au mărturii din Scriptură și nu sunt de folos sufletelor voastre”³⁵.

Și iarăși zice: „Se cuvine ascultătorilor cuvântului celor ce sunt învățați cu Scripturile să cerce cu socoteală dreaptă acele care le zic dascălii și arhieriei; și câte sunt unite cu Scripturile să le primească, iară câte sunt neunite să le lepede; și despre aceia cari rămân întru învățăturile străine să se întoarcă despre ei ... Iar ascultătorii cei ce nu știu atâta Scripturile, să cunoască pre cei sfințiți din roadele Sf. Duh” (cap. 2).

Iar pricina pentru care au poruncit Sf. Apostol Pavel supunere este aceasta:

„Pentru că mai sus au zis pentru povățuitori laudele acelea, adică a mai marilor voștri văzându-le bunele săvârșiri și viața lor cea cu fapte bune, să le urmați credința. Pe urmă după ce au zis acestea și i-au arătat cum că sunt drepti întru toate, atuncea au zis: ascultați și supuneți-vă unor dascăli și arhieriei ca acestora. Iar dacă arhierul și povățuitorul tău este rău după credință, adică de are dogme ereticești și hulitoare, fugi de dânsul măcar de ar fi înger din cer”³⁶.

Drept aceea, dacă Duhul Sfânt, prin Sfinții Părinți, la Sfintele Soboare au hotărât aceea și aceea, cine poate să se certe cu Sf. Duh? Cine poate să dea lecție Sf. Duh Dumnezeu?

Prin urmare, fiindcă noii calendariști au uitat pre: „Pierde-va Domnul pre toți cei ce grăiesc minciună” (Psalmi 5, 6), și de aceea ca să poată ademeni pre poporul ortodox ca să primească noile lor reforme, prin scrierile lor întruna zic că toate Bisericele Ortodoxe s-au înțelese pentru reforme la acel congres din Constantinopol, pe când, după cum am văzut, cele 3 patriarii și cea mai mare parte din Bisericele Ortodoxe nu s-au învoit.

Și fiindcă pe de o parte noii propagandiști calendariști dăscălesc pre ortodocși cum că și Sf. Munte al Atonului au primit noul calendar papistășesc – către care veste ortodocșii stau cu mâinile încrucișate.

Iar pe de altă parte văzând că noii calendariști pentru a-și întări scorniturile lor întrebunțează silă asupra ortodocșilor ca: închisoare, amenzi mari, excluderea din monahism și altele³⁷, contra libertății conștiinței în ceea ce privește credința, garantată nu numai de Domnul Iisus Hristos (Luca 9, 23).

Pentru aceasta, ca să dovedim cum că monahii din Sfântul Munte Athos stau la postul datoriei lor, ca și cei despre care a fost vorba mai sus.

ÎNCHEIEM³⁸

zicând:

Noi smeriții viețuitori din acest Sfânt Munte al Atonului supranumit „Grădina Maicii Domnului”, frați, monahi și schimonahi, ierodiaconi, preoți și duhovnici, mărturisim de față și fără înconjur cum că, cu darul lui Dumnezeu, suntem și voim a rămânea fii ai Sfintei Biserici Creștine Ortodoxe de Răsărit, fiecare în felul cum mila Lui ne-a chemat și ne-a rânduit, hotărâți de a nu pleca cândva genunchiul înaintea idolului din Vatican, papei.

Și văzând cum că s-a aprins focul în Biserica Domnului nostru Iisus Hristos prin însuși oarecare din Biserică, ne-am adunat împreună după îndemnul Sf. Ioan Damaschin ce zice:

„Cunoscându-mi, zice, micșorimea și nevrednicia mea, ar fi trebuit să tac pentru totdeauna și să mă mulțumesc a plânge păcatele mele înaintea lui Dumnezeu. Dar văzând că Biserica este cuprinsă de mare vijelie, am crezut că nu trebuie să mai tac, pentru că mă tem mai

³⁵ „Pentru deasa împărtașire”, starea 11.

³⁶ Tâlcuirea celor 14 Epistoli la cartea Evr. XIII, 17. De asemenea cetește și tâlcuirea cap. 23 de la Matei a Sf. Teofilact, unde arată că cel ce îndeamnă spre ceva rău, nu din scaunul lui Moisi, nici din Lege grăește.

³⁷ Vezi „Mitropolia Moldovei”, 1925, pag. 7.

³⁸ Material preluat de pe <http://www.catacombeortodoxiei.ro/index.php/pagini-din-istoria-bisericii/2033-trambita-sihastrilor-iii.html>

mult de Dumnezeu, decât de oricine de pre pământ³⁹; și sosind ora ..., trâmbițăm dând alarmă în poporul ortodox, încă o dată aducându-i aminte cum că, după dreptul de cetățenie în Biserica Domnului nostru Iisus Hristos, oricine, devenind membru al acestei Sfinte Biserici prin botez și împărtășire cu celelalte sfinte taine⁴⁰, are datorie și el – poporul – să-și apere pre Mama Sa, Biserica, Mireasa lui Iisus Hristos al cărei Cap Însuși El este (Efeseni 4, 16).

Totodată declarăm de pre acum cum că, conform hotărârilor sfintelor canoane pomenite întru această broșură, tuturor celor ce au făcut schimbările cele mai înainte înșirate, nu ne vom supune și împărtășirea cu ei nu vom face, după hotărârea canonului 3 al Sf. Sobor al III-lea Ecumenic, ce zice: „Și îndeobște clericilor celor ce împreună cugetă cu ortodoxul și ecumenicul sinodul aceasta le poruncim ca episcopilor celor ce au apostasit (revoltat) sau s-au depărtat, nici decât să se supuie, sub nici un fel de chip”.

Care de altfel și Sfântul Ghermano cel Nou, patriarhul Constantinopolului, iată ce scrie mirenilor:

„Cercetez pre toți mirenii ortodocși, câți se țin de Soborniceasca Biserică a Răsăritului și sunt fii adevărați ai ei, să se depărteze cu toată fuga de cei căzuți preoți sub latinism; și nici la biserică cu dânșii să se adune, nici blagoslovenie să primească din mâinile lor. Că mai bine este prin casele voastre lui Dumnezeu a vă ruga deosebi, decât în biserici să vă adunați cu cei de cele latinești-papistășești cugetători; iar de nu, pre aceiași a lor osândă veți lua-o și voi cu ei”⁴¹.

Și aceasta deoarece cum să mai aibă ceva din darurile Sf. Duh cei de cele latinești cugetători, când știm că acel ucenic al Sf. Paisie numai că au zis un „poate” au zburat de la dânșii darul sf. botez; și pre care văzându-l așa de nenorocit Cuv. Paisie nu i-a mai zis fiule, ci fugi de la mine, omule!⁴²

Și de aceea și Sf. Sobor din Antiohia, prin canonul 1, hotărât au zis că pre cei ce schimbă ceva din cele ce au rânduit Sf. Sobor din Nikeea, din data aceea streini de Biserică i-au judecat.

Și pentru aceasta, să se știe cum că dacă nu se vor pocăi cei ce au plăsmuit acele reforme, precum și cei ce s-au învoit cu dânșii, niciodată numele lor nu se va pomeni la sfintele slujbe întru acest sfânt loc și Ierusalim.

Așadar, până ce va apărea, cu ajutorul lui Dumnezeu, alte tomuri, numite „Pascalia și calendarul din punct de vedere canonic și dogmatic” în care va fi expus pre larg și minunile arătate și lucrute de dreapta puterii Celui Prea Înalt pentru întărirea ortodoxului nostru calendar, ca:

1. Minunea arătării sfintei lumini la Sf. Mormânt al Domnului nostru Iisus Hristos în Ierusalim, la Paștele nostru ortodox, iar nu la cel papistășesc.
2. Minunea din părțile Iliopoliei celei din Eghipt cu vărsarea din pământ a acelor oase vechi de oameni, în joia cea mare a ortodocșilor, iar nu a papistașilor.
3. Minunea pomenită de Coresie în Epistolia 63 a lui Papa Leon, cu umplerea de apă a acelei fântâni secate, la ale noastre ortodoxe Sfinte Paști, iar nu la ale latinilor.
4. Minunea din Belgrad cu transformarea în piatră a aluatului acelei latince papistașe ce se pricea cu o ortodoxă, care, zicea că atunci este la 20 iulie Sf. Ilie, iar nu cu 13 zile mai înainte, precum bâiguiesc rătăciții papistași.
5. Minunea transformării din oameni în draci întru pași ai acelor de demult lavrioți care s-au unit cu apostazia papistașească a lui Mihail Împăratul și a Patriarhului Ioan Vecul, care afurișiți stau până în ziua de astăzi, neputrezi și cu înfricoșat chip, spre pilda cugetătorilor de cele latinești.

³⁹ Sf. Ioan Damaschin, „Trei cuvântări la sfintele icoane”.

⁴⁰ „Curs de drept bisericesc”, de episcopul Silvestru, tradus, pag. 80.

⁴¹ Iosif Vrienie, tomul 2, pag. 20, elină.

⁴² În viața Sf. Paisie cel Mare.

6. Minunea săvârșită de demult cu înecarea acelor copii de papistași care, singuri ei au cerut de la Dumnezeu ca să se înece în mare, dacă Sfântul Grigorie Palama după dreptate și adevăr se luptă contra papistașilor, spre știința noilor reformiști.
7. Minunea cu clopotul de la Biserica Sf. Dimitrie din Salonic, pre care noii calendariști cu mari eforturi nu au putut să-l urce în clopotniță în ziua de 26 octombrie papistășesc, însă ortodocșii, după 13 zile, la adevărata zi de 26 octombrie a Sf. Dimitrie, cu minune l-au ridicat sus.
8. Minunea arătării pre cer a sfintei cruci în adevărata zi de 14 septembrie, duminică, anul acesta, spre întărirea ortodoxului nostru calendar și spre rușinarea noilor calendariști, care trimiseseră oaste din Atena spre a opri pre ortodocși de a se ruga lui Dumnezeu.
9. Minunea împușării agheasmei mari descântată de către noii calendariști din Mănăstirea Vatopedului din Sf. Munte în ziua de 6 ianuarie papistășesc.
10. Minunea surpării marelui policandru din Biserica Vatopedului asupra noilor calendariști care, nenorociții de ei, se opinteau a săvârși anul acesta praznicul Sfintei Cruci, la 14 septembrie, mai înainte cu 13 zile, după papistași.
11. Minunea săvârșită anul acesta cu Antreiu, elenul din Pireu, ce căzuse în America în protestantism (adventism), pre care îl deznădăjduseră doctorii despre viața copilului ce trăgea de moarte și de la fața căruia fugind într-o biserică, cu suspinuri striga: Doamne, de este dreaptă credința tuturor celor ce nu mărturisesc Ortodoxia, să-mi moară copilul, iar dacă credința ortodoxă cu toate predaniile ei este adevărată, să trăiască; și întorcându-se acasă găsește copilul sănătos; și care sfătuirea râvnitorului cu ortodoxul calendar – a cuv. duhovnic Ieronim Aghioritul din Atena – a mărturisit în public minunile lui Dumnezeu.
12. Minunea săvârșită cu cei 3 copii – cu ortodoxul calendar – din Mahalaua Pangrati, Atena, ce priviseră mult timp pre cuviosul și înaltul sfătuitor duhovnic Mateiu Ieroschimonahul Aghioritul, pre vremea când liturghisea la Biserica Înălțarea Domnului din Atena; și care copii, anul acesta, unul făcând pre preotul, altul pre diaconul, celălalt pre cântărețul, cetesc toată rânduiala sf. liturghii și când au rostit rugăciunea sfințirii, O! mila Ta Hristoase Dumnezeule! prescura s-a transformat în carne naturală.
13. Minunea istorisită de familia înfocatului râvnitor al Ortodoxiei, D. Vasile Antoniu funcționar la C.F.R. din Iași, cu uscarea mâinii jandarmului ce îngrozea cu moartea pre cei cu vechiul calendar.
14. Minunea aruncării în aer a morii aceleia din jud. Vaslui, ce anume s-a cercat să macine în ziua de Buna Vestire stil ortodox vechi.
15. Minunea dezrădăcinării din pământ a copacilor și risipei caselor acelor 2 frați – S. Chiriță – din com. Pățești, jud. Putna, printr-un îngrozitor uragan, și care frați apostaziaseră cu noul calendar.
16. Minunea cu sugerea de către doi șerpi pre o femeie din Dobrogea – după cum dovedesc multele scrisori venite din Sf. Munte – care împotriva unei descoperiri dumnezeiești căuta să spele rufe în ziua de Buna Vestire stil ortodox.
17. Minunea săvârșită în Schitul Bucium din Iași – metohul Prodromului – cu unul ce avea o însărcinare cu ortodoxul calendar, care fierbințeala boalei lui ajungând la 42 și 2 linii, în mâinile morții strigă „Iisuse al meu” și îndată aude adâncul inimii: „Nu te teme, înainte”.

Mai avem în știință și alte minuni, care vremea chemând, le vom publica împreună cu dezvoltarea acestora; până atunci:

Ultima concluzie

Fraților, fiindcă la pace ne-a chemat pre noi Domnul de aceea, să nu încetăm rugându-ne tuturor celor ce au sărit afară din staulul lui Hristos, până când îi vom pleca ca să se întoarcă și să urmeze aceea care o voiește Dumnezeuul păcii, pentru ca să împărățească pacea între noi, să domnească unirea, împreună glăsuirea, ca să fie dragostea între păstori și oi, între arhierei și creștini, între preoți și mireni, între stăpânitori și supuși, ca să lipsească departe de la noi smintelile, turburările, neunirile, despărțirile, ca cele ce sunt

stricătoare și pierzătoare ale sufletelor noastre, și caselor noastre, și Bisericilor noastre și la toată obșteașca petrecere. Și în scurt timp ca să fim toți un trup și un Duh, toți cu nădejde, după cum ne-am chemat, ca și Dumnezeuul păcii să fie cu noi, întru împreună glăsuire cu socoteala boierilor ce au zis:

„Măritului Stăpânitor (adică lui Marchian Împărat) i-au plăcut ca nu după împărăteștile cărți, ori după regulamentele civile să urmeze prea cuvioșii episcopi, ci după canoanele cele legiuite de Sfinții Părinți”⁴³.

La auzul acestora, Sfântul Sobor Ecumenic al III-lea au hotărât:

„Împotriva canoanelor nici o lucrare să poată, ale Părinților canoane să se ție”. Și iarăși: Ne rugăm ca fără zicerea împotriva, lucrările cele făcute de oarecare, în toate eparhiile, spre vătămarea canoanelor, să rămâie nelucrătoare, ci să stăpânească canoanele în toate. Toți acestea le zicem. Toate lucrările să se surpe. Canoanele să stăpânească ... după hotărârea Sf. Sinod al II-lea și în toate celelalte eparhii hotărârile sfintelor canoane să stăpânească”.

Iar dacă aceasta nu va fi, adică spre a readuce lucrările la locul lor, atunci, întru Hristos Iisus Domnul nostru, rugându-vă pre voi fraților și surorilor, de orice vârstă și stare, să stăm întăriți întru cele predanșite de Sfinții Părinții noștri și să întrebuițăm orice mijloace și orice jertfe, pentru a putea trece această vijelie de acum, neînghițiți de valurile ridicate asupra-ne de vrăjmașul neamului omenesc prin organele lui, care – ori cine ar fi ei – mult mai bine făcea dacă-și punea toate forțele spre stârpirea atâtor diavolești secte, ca: adventismul, sabatismul, anabaptismul, pocăismul și altele, decât să silească pre ortodocși să se lepede de strămoșeasca lor predanie bisericească ortodoxă. Și acelora care, din necunoștința celor pomenite întru această filadă, zic: crede în inima ta, pre ascuns, precum cred și cei cu ortodoxul calendar, iar pre față, zi că ești cu cel nou și din când în când, zice, du-te la biserica lor; deci auzind acestea, să nu ne supunem lor, sub nici un chip. O! nu, și iar nu! Ați auzit de Dumnezeuieștii Părinți cum ne sfătuiesc ca cu toată puterea să fugim de unii ca aceștia cugetători de cele latinești noi reformiști. Acum însă mai ascultați și pre Sf. Apostol Pavel care foarte lămurit ne arată că cel ce voiește să se mântuiască, trebuie să mărturisească cu gura aceea ce crede cu inima, căci zice: „Dar ce zice Scriptura: „Aproape este cuvântul în gura ta și în inima ta” (A Doua Lege 30, 14), adică cuvântul credinței care propovăduim. Că de vei mărturisi cu gura ta pre Domnul Iisus și vei crede în inima ta, că Dumnezeu l-a ascultat din morți, te vei mântui. Căci cu inima se crede spre dreptate, iar cu gura se mărturisește spre mântuire” (Romani 10, 8-11). Însă iarăși vă rugăm pre toți, adunați-vă într-una – conform și dreptului ce vi-l dă constituția, care garantează libertatea credinței fiecăruia – și sfătuiți-vă cu un cuget spre unire, iar mai vârtos rugați-vă Dumnezeuului îndurărilor, ca să reverse mila Sa asupra noastră, a tuturor, spre a nu cădea sub osânda atâtor anateme sortite atât defăimătorilor sfintelor canoane, cât și celor ce se vor învoi cu ei.

Și totodată arătându-le cu degetul porunca apostolului ce zice: „Stați și țineți predaniile” (II Tesaloniceni 2, 15); căci zice iarăși: „Nu ați luat cuvânt omenesc, ci precum este adevărat Cuvântul lui Dumnezeu” (I Tesaloniceni, 2, 3). Și atunci mult mai bine ar face noii calendarști dacă ar asculta pre vestitul Gamaleil, care îi sfătuiește zicându-le:

Și ... dacă vremea va chema, cu darul lui Dumnezeu, să fim gata a ne jertfi pre însuși viața noastră după cum toți suntem datori, pentru păstrarea și apărarea a tuturor celor predate până acum de Sfânta Biserică Creștină Ortodoxă de Răsărit, împreună cu care se numără și calendarul ortodox, numit „iulian stil vechi”, pentru apărarea cărora am pus în joc toată ființa noastră, toată căldura inimii noastre, întâmplându-se orice ni se va întâmpla.

Căci, poate nu e de mirare, dacă se vor afla careva și acum ca Teofil patriarhul Alexandriei, vrăjmașul Sfântului Ioan Gură de Aur, care Teofil pentru a sa răutate, cu putere ostășească, a omorât 10.000 de monahi ce se nevoiau în Muntele Nitriei, fiindcă nu voiseră să predea pre Cuviosul Isidor Preotul.

Dar se știe că sfârșit groaznic a avut ticălosul Teofil și ce chinuire, vai! va avea în vecii vecilor; iar pre cei 10.000 de Cuvioși Părinți, Sf. Biserică Ortodoxă a Răsăritului îi prăznuiește împreună cu cei ce s-au nevoit mucenicește.

⁴³ În prolegomena la Pedalion, pag. 10.

Rămâne acum la voia fiecăruia a alege orice care va voi, dar să nu uite pre cea zisă de Domnul că: „Iată vin degrab și plata mea cu mine este ca să dau fiecăruia după fapta lui” (Apocalipsa 22, 12).

Așadar, fiindcă iarăși au zis Domnul că:

„Fără de Mine nu puteți face nimic” (Ioan 15, 5) cu adâncă umilință să-L rugăm fraților, ca darul Său să se înmulțească pe deplin întru noi, spre unirea și întărirea tuturor celor care după apostolul: „Lupta cea bună s-au luptat, alergarea au săvârșit și credința au păzit” (II Timotei 4, 7-8).

Deci, aceasta să fie credința noastră, acum și mâine și poimâine și în toate zilele vieții noastre.

Așa să ne ajute Dumnezeu, și nouă și vouă: tuturor celor ce chemăm prea sfântul și de mare cuviință Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ai voștri ai tuturor de tot binele doritori, mai mici între schimonahi, nemonahii Teofilact și Arsenie Aghioriții români, viețuitori în pustnicescul Schit al Sf. Ierarh Vasile, din Sfântul Munte Athos.

Scriere alcătuită după cererea tuturor celor ce cugetă împreună cu cele înfățișate aici.

Zice Domnul:⁴⁴

*Iată vin zile, și voi trimite foamete pe pământ,
nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foamete
de a auzi cuvântul Domnului (Amos 8, 11)*

*Veniți fiilor, ascultați-mă pre mine
frica Domnului voi învăța pre voi
(Psalmi 33, 11)*

*Luați aminte norodul Meu la legea Mea,
plecați urechea voastră la graiurile gurii Mele,
deschide-voi gura Mea, spune-voi vorbele
cele din început (Psalmi 77, 1-2)*

Fraților necunoscuți,

A dat Domnul cu rugăciunile Sf. Părinți ca să primească scrisoarea de la frăția ta, și acum, deși nevrednici, însă datori suntem a vă sfătui, ca să nu vă întristați de ispita care este, ci să vă gătiți de altele mai mari dacă voiți a fi creștini.

Nimeni din voi să nu sufere ca fur, sau ca ucigaș, iar dacă suferă cineva pentru calendarul Sf. Biserici, bucurați-vă căci cu unele ca acestea vă faceți părtași sfinților (I Petru cap. 4, 12-18). Și nu vă jeluți la stăpânirea întunericului, să fie orișice împrejurări cât de grele, să suferiți mai bine paguba (I Corinteni 6, 7). Creștinii trebuie să se judece la Biserică, cum scrie la Sf. Evanghelie (Matei 18, 15-17) și Pedalionul la urmă, vedeți că la arhieriei trebuie să se judece creștinul, iar nu la masoni.

Fraților, vă dați voi seama unde am ajuns noi azi cu Biserica? Nici cum creștinilor nu li se cade a se conforma cu chipul lumii acesteia (Ioan cap. 2, 15-16). Creștinii trebuie să fie o societate de oameni cu care viețuiesc uniți de legile cele dumnezeiești pe calea ierarhicească a preoției, vedeți sf. epistolă de Dumnezeu tipărită în anul 1833, art. 2. Creștinii sunt o societate de oameni făcători de pace (vedeți cartea lui Ilie Miniati, fața 326-327, și II Petru 1,2, Varuh 4, 1-5, canonul 2 al Soborului al VI-lea). Toate acestea poruncesc a păzi legea

⁴⁴ Material preluat de pe <http://www.catacombeortodoxiei.ro/index.php/pagini-din-istoria-bisericii/2034-trambita-sihastrilor-iv.html>

lui Dumnezeu, nu a oamenilor și a lui Dumnezeu să o lăsăm. Oameni buni și fraților, cetind până aici înțelegeți că Biserica este o societate de oameni credincioși, iar nu o casă făcută de piatră sau de lemn (Matei 18, 20). Fraților, dar oare statul, adică lumea, ce este, știți voi doar, nu? Să vă spun eu: statul or lumea este o societate de oameni zidiți pe reguli de viață constituțională, având nădejde în arme și fără Dumnezeu. Fraților, cetind până aici înțelegeți voi ce-i chipul lumii acesteia ?

Acum gândiți-vă, oare ce societate de oameni se poate numi Biserica și Stat? Nu se poate numi și Biserica și Stat. Iată astăzi toată Biserica cu arhierii cu preoții sunt sub ascultarea ministrului mason. Iată Statul au sporit și Biserica Domnului s-au pustiit (Daniil 7, 8-25). Acum iată Europa au vrăjmășit pe arhierii și i-au pus sub ascultare și acum voiește să schimbe legea cea dumnezeiască și calendarul, care este măsura timpului (Daniil, cap. 3). Aceasta este ce scrie Sfânta Evanghelie (Matei 4, 15). Acum iată arhierii înșălați cetesc ca niște descântători și proști, vă închinați la ei ca la idoli și ei nici un bine nu pot face în popor, numai rău, adică turburări. Căci acum nu mai sunt sub ascultarea celor 7 Soboare, ei acum sunt sub ascultare a 7 Puteri. Aceasta au pățit căci când erau ei la putere, au păzit legea lui Dumnezeu. De-atâta Dumnezeu i-au descoperit înaintea oamenilor că-s amăgitori, ca să se ferească că-s amăgitori, ca să se ferească de ei.

Și această stăpânire nehirotonisită cu dâșii au zidit din iznoavă chipul lumii acesteia, căci îl dărâmaseră sfinții, și acum urgisire s-au vărsat peste ei (Psalmi 100, 4, 9; Apocalipsa 16, 10; Psalmi 75, 12). Au dat și legi, care nimeni nu va trăi, care va umbla în calea lor (Iezechiil 20, 25). Această stăpânire nehirotonisită n-au avut pe Dumnezeu în inima lor, duhul au pus în inima lor duh de vicieșug (Osia 2, 14). Această stăpânire nehirotonisită au apostaziat contra lui Dumnezeu cu toate ascultările ei (Daniil, cap. 7). Și iată acum s-au babilonit tot pământul și trebuie a plânge (Amos, cap. 9; Sofonie, cap. 1, 21; Ioil 1, 13 și cap. 2, 12; Isaia 13) și toată Sfânta Scriptură se vede că este împărăția răutăților a celor 7 duhuri (Amos cap. 2, 8). Boierii, ei sunt boierii întunericului celui de miazănoapte și călătoresc jos la iad: pe împărați îi nimicesc, din țară îi izgonesc și ei călătoresc alături cu Agaria împărăția turcilor, lui Kain (Iezechiil 32, 22 și Pilde 21, 16).

Vedeți, fraților, căci arhierii înșelându-se au dus toată lumea în rătăcire. Căci dacă ar voi cineva din turci sau evrei să vină la creștinism, acuma nu știe la care să vie, căci sunt peste 400 secte de creștini. Au 400 de Dumnezei și de Hristoși sunt ? Numai aceia vor fi adevărați care vor sta în toate așezământurile. Arhierii și preoții sunt funcționari de stat, care afară de lege au supus Biserica lui Hristos statului. Sunt trădătorii împărăției lui Dumnezeu, nu trebuie să-i ascultăm, ci să fugim de ei ca de ciură. Vedeți că împărăția creștinească este mai presus de orice împărăție, dacă este și împăratul creștin (Efeseni cap. 6, 12-16; Filipeni 1, 16; Faptele Apostolilor 3, 4). Vedeți dacă popii și arhierii lui Dia au supus Biserica lui Hristos statului, căci nu cunosc nici un Dumnezeu, apoi cum rămâne cu cuvântul Sfintei Evanghelii a Domnului nostru Iisus Hristos (Matei, cap. 28, 18 și cap. 11, 23)?

Oameni, cunoașteți că starea de lucru în care ne găsim noi astăzi cu Biserica, presupunem că ar fi Domnul nostru Iisus Hristos acel profet și împărat și om cum scrie la Sfânta Scriptură. Și acum ori și în ce fel acești preoți și arhierii nevrednici sunt de treapta preoției lui Iisus Hristos. Căci de este Iisus Hristos Nazarineanul Mesia, ei au trădat împărăția mesianică, ei nu vor să se lupte cu stăpânirea întunericului pentru Hristos și pre cei ce arată adevărul îi opresc. Iar de nu este Iisus Hristos, ei rămân vinovați, ca amăgitori care amăgesc lumea, acum 2.000 ani, în urma păgânilor în numele unui om mort, de atâta vreme aducea jertfă ca unui Dumnezeu. La rând și popii lui Dia de azi, și celorlalți ziși dumnezei (vedeți Înțelepciunea lui Solomon, cap. 14, 15), popii făceau acest fel de amăgeală, pentru că se hrăneau ei din jertfe (vedeți istoria dumnezeului Bel). Iată și acești popi învață meseria cântărilor și amăgesc pe proști, dar ei în materie de religie nu cred nimica. Iată lucru rău îi arată că nu calcă în urma Dumnezeului răstignit (Filipeni 3, 19; II Corinteni 11, 12-14; I Timotei 6, 3-5; Iuda 1, 16, 19; Isaia 1, 10).

Oameni buni, vedeți nu cumva să ziceți: dacă ne înșală ei vor da seamă, nu așa (vedeți Ieremia cap. 14, 16). Poporul cel evreiesc, care au ascultat de arhierii și preoții cei înșelați, iată căci 20 veacuri stau în valea plângerii, lepădați ca niște cai răi, și ascultătorii lui Lucifer toți s-au îmbrăcat în întuneric (Iuda cap. 1, 6-7, II Petru 2, 4-5). De aceea, oameni buni, trebuie să ne trezim din nesimțire, căci este moartea minții și a sufletului, mai înainte de moartea trupului, vedeți la Mineiul cel mare, 31 octombrie, Sf. Simeon B.

Trebuie să dăm război cu acești arhieri și călugări vicleni, care sub formă de evlavie și credință amăgesc lumea cu minciuni și ne batjocoresc credința noastră cea sfântă, celor ce credem în Sfânta Evanghelie. Iar înțelepția și puternicia norodului trebuie a da război asupra acestor vicleni, măcar că și ei nu cred nimic în materie de religie (Daniil 7, 25; Iezechiil 7, 25; Ieremia 23, 11-15; Maleahi 2 și Iezechiil 34). Dară iată starea de lucru în care am ajuns noi azi cu Biserica în cap cu arhieriei și călugării vicleni, ocărăște onorul veacului, zisă înțelepciunii civilizațiunii moderne. Dar iată starea de lucru îl arată mai întunecat, că toate veacurile care s-au desfășurat până acum, se vede astăzi cu Biserica nu numai că desultă Dumnezeii Domnului, dar urăște înțelepciunea veacului și desultă și ocărăște chipul prin urmări.

Oameni credincioși și necredincioși, cu dreptate este a sta în loc, și ori și ce ceremonie religioasă de cult să spui dreaptă, ori nedreaptă, de acești oameni vicleni, ziși arhieriei, popi, diaconi și călugări, care atâta vreme au frământat omenirea cu minciunile lor în numele adevărului și dreptății. Să ne sculăm să-i întrebăm trei lucruri deocamdată și să vedem ce răspuns vor da ei în fața a toată lumea. Prima întrebare aceasta să fie:

dacă Domnul nostru Iisus Hristos Nazarineanul este acea piatră care s-au smuls din munte fără de mână de om care lovește chipul lumii acesteia, cum scrie la Sfânta Scriptură, să spuie ei, unde e împărăția ei?

Dacă această împărăție au fost acea mesianică, de ce au căzut?

Dacă ei sunt slujitorii Dumnezeului celui răstignit adevărat, pentru ce au venit în ascultarea oamenilor celor fără Dumnezeu? Au doar mai tari sunt oamenii ca Dumnezeu? Căci dacă sunt oameni mai tari decât Dumnezeu, atunci la ce mai folosește Dumnezeu?

La acestea trei întrebări să răspundă mai întâi papa cel viclean ca Lucifer și pe urmă toți la rând până la monahul cel prost cu părul în fundul comănacului și fără deosebire de eresul adventiștilor și evangheliștilor.

Căci iată, fraților, uitați-vă acum, să lăsăm cele trecute și să vedem ce-i astăzi cu schimbarea calendarului bisericesc, căci după așezămintele creștinești nu se poate schimba, și ei cum vedem cât de ușor l-au schimbat, necondamnând nimeni, și s-au apucat de vânat oamenii de rând care ei nu cunosc o alunecare ca aceasta, ei sunt datori a feri poporul de alunecări, dar ei îi impun în alunecări cu ajutorul stăpânirii întunericului. Orbi la minte sunt acei oameni care zic că aceștia sunt apostoli ai Domnului. Spuneți că v-au sechestrat Sfânta Scriptură și banii ce ați avut în cărți. Bine, fraților, primarul și jandarmul sunt unii turci, dar nici turci, căci turcii nu fac așa. Care vasăzică Sfânta Scriptură de cetit pe bani este sfântă când te duci la ei, dar când este vorba să mai faci ce scrie în ea, te opresc. Dar ciudat lucru, fraților, nu vă mirați de voi, căci primarul v-au sechestrat Sfânta Scriptură și ce ați avut în cărți, căci primarul este ajutorul stăpânirii întunericului, adică lumesc (vezi Iacov 4, 4). Și vă mirați de noi duhovnicii, pentru că nu primim în Sfântul Munte această schimbare necanonică, mie mi-a poruncit să pun Sfânta Scriptură în foc. Iar la un bătrân i-au luat vreo două scripturi și nu i le-a mai dat, probabil că i le-a pus pe foc, și i-au luat opt poli de aur și pe urmă i-au dat o cârcă pe ușă afară.

Oameni, ferți-vă că aceștia nu sunt arhieriei și preoți, aceștia sunt lupi și trebuie să fugim de dânșii ca de ciumă, căci nu-s după scriptură (Faptele Apostolilor 20, 20-30; I Petru; Tit 1, 7-11; Matei 10, 7-10; Iuda 1, 3-13). Oameni, treziți-vă că Biserica voastră este pustie, urlă lupii în ea, voi căutați de politică, nu de Biserică că s-au pustiit. Iată sabia lui Dumnezeu și focul vine ca să cucerească tot pământul. Cine au făcut una ca aceasta? Voi ați făcut prin voi, că voi votați pentru Stat, nu pentru Biserică, și nici votul universal nu-l aveți, nici nu cunoașteți însemnătatea și puterea lui, și de veți tăcea vine întărirea răutății și pustiirea Bisericii, acești preoți și arhieriei care vi-i dă statul nu sunt canonici, ci sunt ai lui Ierovoam (III Împărați 12, 31, 32).

Vedeți că popa trebuie să fie ales de popor credincios (canon 13 Laodichia). Alegerile cele făcute de boierii cei necredincioși nu sunt alegeri, ci sunt caterisite (canon 3, Soborul VII). Vedeți că nu aveți popi în Biserică. Unde vi-i Biserica cea Sobornicească și Apostolească? Ați făcut-o primărie și Europă, va sta și cârciumă cum scrie la Agatanghel, peșteră de ucigași de suflete (Nomocanon 74). De la monahi ce vă așteptați? Aceștia sunt morți de mult, au pierdut dreptul de vot și sunt nelucrători. Voi, mireni, lucrați și învățați toată politica în

mijlocul pământului, voi aveți a da seamă înaintea lui Dumnezeu pentru pustiirea Bisericii. Călugării rămân vinovați căci nu vor să spuie rătăcirea voastră și mânia lui Dumnezeu, căci ei sunt străjeri la ușa Bisericii (Iezechiil 33, 7). Iată călugării au început a vă îmboldi, iată „Boldurile”, „Trâmbița sihaștrilor”, apărută din Atena, opera monahului Arsenie Cotea din anul 1925, care nu dă alarmă regulat, căci și el este opocit trezit din somn cu focul în Biserică. El este șeful străjerilor, care toți dorm. Dar măcar trâmbița care sunteți voi, treziți-vă, și vedeți Biserica în flăcări. Nu stați cu gura căscată și cu mâinile subțioară, puneți-vă la lucru, nu vă temeți, Biserica lui Hristos nu va arde. Va arde toată materia care nu este a lui Dumnezeu, adică materia fiarei aceleia cu 7 capete, care este răutatea.

Oameni, întoarceți-vă la Dumnezeu, păziți legea Lui, cum scriu canoanele și toată Sfânta Scriptură. Retrageți-vă votul din Stat, așezați-vă societate prin vot universal și împingeți-le spre unire, așezați-vă oameni aleși la treapta preoției și ascultați de ei. Cinstiți sfintele icoane cum se cuvine și sfintele posturi și sfintele praznice, conform calendarului iulian, cum și toată rânduiala Sfintei Biserici Sobornicești și Apostolești a Răsăritului, și nu vă luați după mulțimea fărădelegilor, nici nu vă înfricoșați de armele lor, că nici mulțimea nu va birui, nici armele lor, ci singur adevărul. Dați lui Dumnezeu ce e al lui Dumnezeu și ce-i al Statului dați Statului. Și așa zicând singur voi scăpa de rătăcirea lumii, căci ea se omoară cu armele ei și cursa se va sfârâma și noi vom scăpa.

Nu vă temeți în acest mare război, căci pentru credincioși este Învierea lui Hristos. Să auzim glasul trâmbiței și al aleșilor, din oile fiarei celei cu 7 capete, căci fiara merge la pieire, gloria ei cade, pentru necredință, necunoștință și neascultare de Dumnezeu. Vedeți gloria evreilor (II Paralipomene 3, 14-18; Apocalipsa cap. 13, 9, 10; Plângerile lui Ieremia 4, 2-6; Osia 3, 4). Vedeți și gloria Europei (Apocalipsa 12, 3-6). Întoarceți-vă la Dumnezeu, fraților, nici unul din voi să nu voiască a fi membru fiarei, că foarte vă înșelați fiind lacomi. Mai bine fiți membrii lui Hristos. Căutați Malah plata fiarei (Daniil 7-11; Apocalipsa 20, 1-14). Vedeți plata fiarei și slujiți cu voie, ori lui Dumnezeu, ori fiarei (Sirah, cap. 11).